

δ.:²⁶/ πρισμένα καὶ βουλωμένα (εἰ)ς σὲ λόγουμας, ἀπὸ τὸν κὺρον Χ(ατζῆ) Θεόδωρον, κατά²⁷/ τὴν [[ἄνωθεν]] | ὅπισδεν ἀπόφασίν μας, καὶ μὲ τὴν (εἰ)δησίν τοῦ Κωμησιονίου, τοῦ Μπαρόν²⁸/ Μάριννγγια, ἐδόδησάν τοῦ τούρκου Ἀλὴ ἀγά οὗτως βουλωμένα, καὶ ἔστω (εἰ)ς²⁹/ ἐνδ(ει)ξιν.

στ. 27 Η εγγραφή αυτή έπεται χρονικά –αλλά και ουσιαστικά–, της «ὅπισδεν» αποφάσεως, δηλ. της εγγρ. 207 που ακολουθεί, και σε εκτέλεση της οποίας γίνεται η καταβολή (στ. 13-18). Καταχωρίσθηκε στο τέλος του φ 96r, όπου υπήρχε κενό.

207

1774/V/12(1)
χ. Θωμά Βελλερά

978/φ 96v
σχ. 204, 206

Απόφαση οριστική. Αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως με παρέμβαση τρίτου. Συντηρητική κατάσχεση. Εκκρεμοδικία.

// 1774 μαΐου 12/1

²/ (εἰ)ς ταῖς¹⁰/ 21 τοῦ ἀπρηλίου μυνὸς ἐξετάχθηκεν ἡ ὑπόδεσις τοῦ Ἀλιαγὰ μὲ τὸν³/ Χατζῆ Θεόδορον διὰ τὰ οὐ(γκρικα) F 170 " ὅπου ἀλικότισεν ὁ Κάρ

ος (εἰ)ς τὴν Τόρδαν, λέγωντας⁴/ ὅτι ὁ Ἀλιαγὰς νὰ μὴν (εἰ)τον ἀλικοτισμένα καὶ ἀποφασίσθη εἰς τὴν ἀπερασμένην συνάδρισιν⁵/ ὅτι νὰ φέρῃ [ο Χατζῆ Θεόδωρος] ἀτεστάτο ἀπὸ τὴν Τόρδαν ἀπὸ τὸ μαγιστράτο ἐὰν ἀλιδῶς τὰ ἀλ⁶/κότισεν. καὶ οὕτως μᾶς ἥφερεν ὁ ἄνωθεν Χατζῆς Θεόδορος ἀτεστάτο ἀπὸ τὴν Τόρδαν⁷/ ὅτι ἀλιδῶς ὁ Κάρ

ος (εἰ)ς τὰ ἀληκότισεν (εἰ)ς τὴν Τόρδαν (εἰ)ς τοὺς 1773 δεκεμβρίου 8 (εἰ)ς⁸/ τοὺς συντρόφους τοῦ Χατζῆ Θεόδορου, νὰ μὴν δοδοῦν ἔως ὅπου νὰ τελειώσῃ ἡ ὑπόδεσις τοῦ Κάρ

ον⁹/ ὅπου ἔχ(ει) μὲ τὸν Ἀλιαγὰ, ώς καθὼς φανερόν(ει) καὶ τὸ ἀτεστάτο. ὅδεν ὁ μ(ἐν) Χατζῆ¹⁰/ Θόδορος ἀδοώνεται κατὰ τὸ ἀτεστάτο του ὅπου ἥφερεν ὁ δὲ Ἀλιαγὰς λέγ(ει) ὅτι τὸ¹¹/ ἀτεστάτο δὲν (εἰ)ναι ἀπὸ τὸ μαγιστράτο ἀλλὰ ἀπὸ τὸν σόλγαμπιρέο καὶ ζητὰ τὴν¹²/ κόποιαν νὰ τοῦ δοδῆ διὰ νὰ ζητήσῃ τὰ ἔξοδὰ του ἀπὸ τὸ μαγιστράτο τῆς Τόρδας¹³/ καὶ τοῦ δίδεται. διὰ δὲ τὰ ἄνωθεν ἄσπρα με τὸ νὰ (εἰ)τον ἀλικοτισμ(έν)α ἀπὸ τὸν Κάρολαν¹⁴/ διὰ τὴν κρίσιν ὅπου ἔχ(ει) μὲ τὸν Ἀλιαγὰ, ἐπειδήτις καὶ ὁ Ἀλιαγὰς νὰ ἔβαλεν ἀρκετόν¹⁵/ καουτζιόν<ι> (εἰ)ς τὸ μαγιστράτο τῆς Τόρδας καὶ μὲ τὸ νὰ κρένουνται καὶ τώρα ἐδὼ (εἰ)ς τὸ κροτ¹⁶/τίριον καὶ νὰ ἔδοσεν καὶ κηφιλεμὲν πρέπ(ει) νὰ τοῦ τὰ δόσωμ(εν). πλὴν τὴν ἥδιαν¹⁷/ ὥραν ἥλθεν καὶ ἐπροτοστολοῖσεν ὁ Κάρ

ος (εἰ)ς καὶ ἔβαλεν προτεστάτο καὶ τὰ ἀλικότισεν.¹⁸/

οδεν μέν(ει) ἔως νὰ προσφερδῇ (εἰ)ς τὸ κομισιόνι οὗτως καὶ ἔστω.

¹⁹⁻²²/ Ιωάννης τζηνγγ(ού) νῦν προεστῶς τρω, Μανηκάτης Σαφράν(ος) τρ., δωμᾶς βελλερᾶς τρ., Κόνσταντηνος^ς Arpassy^ς τρ., γιάνης μαβροδῆς τρ [χ.γρ.], Μανόλης Κωνστ(αν)τίν(ου) τρω, Ιωάννης Ιωάνν(ου) μάρκ(ου) καπετάνος τρα.

στ. 2-9 Ιστορικό. Κατάδεση αποδεικτικών στοιχείων.

στ. 9-14 Απαλλαγή του εναγομένου. Ένσταση του ενάγοντος ότι η βεβαίωση που προσκόμισε ο εναγόμενος δεν είναι από την αρχή που είχε ορίσει το Κριτήριο, αλλά από απλό αξιωματούχο της Διοικήσεως. Αίτηση αντιγράφου της βεβαιώσεως, για να ζητήσει από το τρανσυλβανικό δικαστήριο τα έξοδα της δίκης.

στ. 13-16 Το Κριτήριο αποφασίζει να αποδεσμεύσει το τίμημα και να το αναλάβει ο ενάγων, επειδή, αφ' ενός, η συντηρητική κατάσχεση που είχε διατάξει το τρανσυλβανικό δικαστήριο αφορούσε σε δίκη μεταξύ αυτού και του αντιπροσώπου του για άλλη αιτία και, αφ' ετέρου, επειδή είχε δοδεί εγγυοδοσία σε εκείνο το δικαστήριο και εγγύηση στο Κριτήριο («κηφιλιμέν», στ. 16). Επομένως υπήρχε πλήρης κάλυψη της απαιτήσεως, μετά το πέρας της δίκης στο δικαστήριο της Τούρντα.

στ. 17-18 Συντηρητική κατάσχεση των χρημάτων που είχαν κατατεθεί στο Κριτήριο, με παρέμβαση του αντιδίκου του ενάγοντος στο δικαστήριο της Τούρντας. Το Κριτήριο επιφυλάσσεται μέχρις ότου αποφανθεί η Διοίκηση («κομισιόνι»)¹.

1. Βλ. εγγρ. 206 στ. 27. Η πίστωση του τιμήματος (εγγρ. 204) είχε γίνει, προφανώς, με έκδοση χρεωστικής ομολογίας, ίσως με τον τύπο της συναλλαγματικής που περιεχόταν στα διάφορα Έπιστολάρια των μέσων του 18^{ου} αι., για τα οποία βλ. Τρ. Σκλαβενίτη, ό.π. (εγγρ. 202 σημ. 2), σσ. 24-26. Η επιτροπή της τρανσυλβανικής Διοικήσεως («Κωμησιόνι»=Commissio) ήταν αρμόδια για τέτοιες διαφορές βάσει του Διατάγματος περί συναλλαγματικής (Wechsel Ordnung) της Μαρίας Θηρεσίας (1763). Η επιτροπή αποκτά αποκλειστική αρμοδιότητα για τα μέλη των ελληνικών εμπορικών Κομπανιών στην Τρανσυλβανία με το Προνόμιο του 1777 (βλ. ΕΚΣ, σσ. 96-98 και τις εκεί παραπομπές το κείμενο του Προνομίου βλ. ό.π., σσ. 394-405).

